

[Aksel Larsen.]

det er jo karakteristisk for det demokratiske Samfunds Udvikling, at Det konservative Folkeparti nu er blevet en fanatisk Tilhænger af dette Demokrati i dets yderste Konsekvenser. Saa kan man vælge, om man vil tro, at det er de Herrer, der har forandret sig, eller det er Samfundet, der har forandret sig; men det sidste er det mest sandsynlige, naar man betragter den Udvikling, som bl. a. Justitsministeren har gennemgaaet.

Hvad Venstre angaar, saa har ogsaa dette Parti en Fortid. Vi behøver bare at tænke tilbage paa Riffelbevægelsens Tid, da Venstre — for øvrigt meget rigtigt — sagde, at den eneste Garanti for, at Grundloven blev gennemført efter sin Aand, det var, at ikke alene Staten, men at ogsaa Borgerne havde Vaaben. Og jeg kan ikke tænke mig, at Riflerne blev anskaffet, uden at det ogsaa var Meningen, at de skulde bruges i paaakkommende Tilfælde.

Det er netop Sagen: Saa længe et Faatal af Borgerne i et Samfund, Overklassen, i Kraft af, at de behersker Statsapparatet, har Monopol paa Vaaben- og Magtanvendelse i dette Samfund, saa længe er det ganske givet, at de benytter det til at regere i Modstrid med alle Fraser om Folkestyre og Demokrati, og derfor vil den eneste Garanti for et sandt Folkestyre være Folkets Bevæbning.

Der var ogsaa en Gang, Socialdemokratiet var Tilhænger af dette, men det var før i Tiden, det var dengang, da de nuværende Ministre stod ved højtidelige Lejligheder og talte om at optræde som Revolutionens Soldater, talte om at lade Gaværene skyde den rigtige Vej og opfordrede Arbejderungdommen til ikke at unddrage sig Værnepligten, men at gaa ind i Hæren og lære at bruge Vaaben, for den Dag kom nok, da det var nødvendigt. Den Tid er forbi, Socialdemokratiet stiller ikke mere Forslag om, at hele Befolkningen skal opøves i Vaabenbrug, hvilket det har gjort engang, med den Motivering, at ellers havde Arbejderklassen ingen Chance for at lære Vaabenbrug og at blive bevæbnet, saa den kunde klare sig over for Overklassen.

Dog, Tiderne er forandret. Men hverken Socialdemokratiet eller Venstre var et ulovligt Parti dengang. Derimod skal Kommunisterne gøres til et ulovligt Parti, og det kan kun forklares derved, at Samfundet er saa uendeligt meget svagere, fordi det er raadent, gennemsyret af Kaos og Kriser, og derved lettere vælter for Massernes Stormløb. Men saa træder det stærke Demokrati

i Virksomhed, og saa gælder det om paa en eller anden Maade at faa forbudt Arbejdernes revolutionære Klasseorganisation.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel — ja, jeg beklager, at jeg er nødt til at betjene mig af den Terminologi, jeg nærer ikke den ringeste Agtelse for det ærede Medlem — har forsøgt at slaa Kommunisten og Socialdemokrater i Hartkorn ved at sige, at Regeringens Politik har sin Forklaring, naar man betragter Tilnærmelsen Verden over mellem Kommunisten og Socialdemokrater. Nu er det ganske klart, at det ærede Medlem Hr. Pürschel er ikke i Stand til at fornærme mig, ellers maatte jeg have følt mig fornærmet over, at han kommer med den Sætning, umiddelbart efter at han har beskæftiget sig saa indgaaende med et andet, i samme Forstand som det ærede Medlem Hr. Pürschel, æret Medlem Hr. Bomholt. For vi frabeder os at blive slaaet i Hartkorn med den Herre. Men det er rigtigt, at Verden over foregaar der Tilnærmelse, ikke saa meget mellem Socialdemokratiet og det kommunistiske Parti, som mellem Arbejderbevægelsens forskellige Fløje, fordi Medlemmer af Socialdemokratiet efterhaanden bliver klar over, at Partiets Politik er gal, og at der skal revolutionære Kampmidler til.

Vi vilde som Kommunisten hilse det med Begejstring, hvis Tilnærmelse og Samarbejde mellem vort Parti og Socialdemokratiet var muligt. Vi har i den Henseende klart og utvetydigt sagt vor Mening, opfordret til at drage Lære af Begivenhederne i andre Lande og ogsaa i Danmark og til at skabe Arbejderbevægelsens Enhedsfront i Kampen mod Kapitalismen. Men det officielle Socialdemokratis Svar har været lige saa utvetydigt, som vort Tilbud var aabent og ærligt. Det er nemlig et uartikuleret Skraal om at slaa Kommunisterne ned med alle Midler, og i al den Argumentation, der er leveret af de ærede socialdemokratiske Medlemmer af Hr. Bomholts Type, for Nødvendigheden af Love som disse har man kun haft een Ting for Øje, nemlig Kommunisterne, dem gjaldt det om at ramme. I et hemmeligt Particirkulære for nylig beskæftiger man sig i faa Linier med Nazibevægelsen og siger, den skal man holde Øje med, men paa hele Sider giver man Instruksur for, hvordan Kommunisterne skal slaas ned. Man kan ikke slaa en socialdemokratisk Avis op uden at finde ophidsende Artikler om Kommunisterne, med Opfordring til at lade Statsapparatet træde i Virksomhed for at slaa den revolutionære Bevægelse ned, og det